

4. advent

Evangeliet handler om at overleve i ørkenen:

- Vi behøver en røst!
- Vi behøver vand!

Røsten skal vise os vejen i ørkenen, der, hvor vi ellers ikke kan se nogen vej.

Vandet skal give os liv, så vi ikke går til grunde i ørkenen.

Guds ord og dåben var midlerne, dengang Johannes banede vej for Kristus til mennesker.

Også i denne adventstid kommer Jesus Kristus til os ved Guds ord og dåben.

Stikord til samtale:

”Hvem er du?”

Johannes bliver spurgt. Og i første omgang svarer han benægtende. Tre gange ”Nej”.

1) ”Jeg er ikke Kristus” 2) ”Det er jeg ikke!” 3) ”Nej!”

Vi beskæftiger os også med spørgsmålet ”Hvem er du?”

Vi spørger os selv: ”Hvem er jeg?” Vi spørger: ”Hvem er en kristen? Hvordan bør jeg være for at være kristen?” Vi har forventninger til os selv og til vores menighed og præst.

Nogle gange falske og forkerte forventninger. Og da kan det gå galt med troen.

Det nødvendige ”nej” og det nødvendige ”ja”

Johannes lærer os, at der findes et nødvendigt ”Nej” både for prædikanter og for enhver kristen.

Nej til, at jeg selv er Kristus. Og jeg skal heller ikke tænke, at jeg skal leve op til at være som ham, selv om det jo var fantastisk, hvis jeg kunne. Men du kan jeg jo ikke.

- At være kristen er ikke at være Kristus.
- At være kristen menighed er ikke at være fuldkommen.
- At være præst og forkynder er ikke at være Kristus.

Når vi tror, at vi bør være noget, vi ikke er, eller at vi er noget, vi ikke er, da vil det gå galt for os.

- Vi vil ligge under for et pres, som ikke er fra Gud,
- Eller vi vil leve i en indbildning, at vi ikke behøver Kristus, fordi vi jo er ”ovenpå”.

At være kristen er ikke at leve op til en hel masse!

At være kristen er at tro på Jesus Kristus, tro på ham som vores FRELSER!

Johannes fortæller os, at han selv ikke er værdig til at løse Jesus’ skorem (vers 27).

Johannes bildte sig ikke noget ind om sig selv, men troede på Jesus som sin Frelser!

Jesus kom til Johannes. Han kom også til dem, der spurgte Johannes.

Og han er kommet til os! Han kommer til mig i ørkenen. Han døber mig og giver mig liv. Han tilgiver mig og fører mig på vejen gennem ørkenen.

19. december 2010: 4. ADVENT

Evangelium: Johannes 1,19-28

Dette er Johannes' vidnesbyrd, da jøderne fra Jerusalem sendte præster og levitter ud til ham for at spørge ham: "Hvem er du?"

Da bekendte han og benægtede ikke, han bekendte: "Jeg er ikke Kristus." "Hvad er du da?" spurgte de ham, "er du Elias?" "Det er jeg ikke," svarede han. "Er du Profeten?" "Nej," svarede han.

Så sagde de til ham: "Hvem er du da? Vi skal have svar med til dem, der har sendt os; hvad siger du om dig selv?" Han svarede: "Jeg er 'en, der råber i ørkenen: Jævn Herrens vej!" som profeten Esajas har sagt."

De var udsendt af farisæerne, og de spurgte ham: "Hvorfor døber du så, når du hverken er Kristus eller Elias eller Profeten?" Johannes svarede dem: "Jeg døber med vand; midt iblandt jer står en, som I ikke kender, han, som kommer efter mig, og hans skorem er jeg ikke værdig til at løse." Dette skete i Betania på den anden side af Jordan, hvor Johannes døbte.

Samtale om det nødvendige ”nej”

1) Tal om, hvad der går galt, når en menighed vil være noget, den slet ikke er!

- Tal om, hvordan ubibelske forestillinger og idealer omkring menighed kan være ødelæggende for menighedslivet!
- F.eks. når unge eller unge familier forlader en menighed med ældre medlemmer, fordi de vil have mere ”liv”.
- Hvad er det for en forestilling om kirke og menighed, der ligger bag? Læs 1 Petersbrev 4,8-11.

2) Tal om, hvad der går galt, når en præst eller menighedstjener bilder sig noget ind om sig selv, eller hvis menigheden bilder sig noget ind om præsten, eller kræver noget af ham, som man ikke kan kræve af en præst.

- Læs 1 Petersbrev 5,1-4 og tal om, når nogle i menigheden gør sig til herrer over andre.
- Tal sammen om, hvad en menighed virkelig skal kræve og forvente af sin præst: 1 Korintherbrev 4,1-2 og 1 Petersbrev 5,1-4. Læs vor kirkes forfatning § 4-5

§ 4 Præstens pligter mod menigheden

Vi forlanger af vor præst,

- at han forvalter sit hellige embede i overensstemmelse med Den hellige Skrift og de lutherske bekendelsesskrifter;
- at han offentligt og privat lærer, straffer, formaner og opmuntrer menigheden ved ordet og sakramenterne, og således fremmer det åndelige liv.

§ 5 Menighedens pligter mod præsten

Vi forpligter os til i overensstemmelse med Guds ord at sørge for præstens timelige underhold, så han kan vie sit hellige embede al sin tid.

I tilfælde af, at præsten enten fraviger samfundets bekendelse, eller ikke lever, som det sømmer sig en Guds ords tjener, og trods formaning fastholder falsk lære, forargeligt liv eller ikke er pligtopfyldende i sin embedsførelse, kan menigheden afskedige ham. Hertil kræves 2/3 af menighedens stemmer.

3) Tal om, hvad der går galt, når en kristen tænker forkert om sig selv

- Hvad sker med os, når vi bilder os ind at være fuldkomne?
- Hvad sker der med vores tro, hvis vi lever i konstant utilfredshed over vort kristenliv?

Samtale om det nødvendige ”ja”

Men Johannes Døber nøjedes ikke med at sige ”nej”. Han sagde også ”ja”. Et meget stort ”ja”. Ja til Guds ord. Ja til Dåben. Og Ja til Jesus!

1) Guds ord

Johannes sagde om sig selv, at han var en røst i ørkenen.

- Nævn nogle eksempler, hvor I har erfaret, at Guds ord gav jer håb i en situation, hvor oplevede, at I var i en ørken.
- Tal om, hvordan en prædikant og en kristen prædiken kan være en røst i menighedens (i din) ørken!

2) Dåben

Johannes sagde om sig selv, at han døbte.

- Tal om, hvordan dåben giver liv i ørkenen.
- Se Matt 3,5-6 og 28,18-20.

3) Jesus

Johannes fortalte, at Jesus var midt blandt dem.

”Jeg døber med vand; **midt iblandt jer står en, som I ikke kender**, han, som kommer efter mig, og hans skorem er jeg ikke værdig til at løse.”

- Tal om, hvordan Jesus står midt iblandt os!
- Hvordan kender vi Jesus?

*God bibelkreds. Og god søndag!
Kærlig hilsen fra pastor Leif*